

Στρωμνίτσης Ναούμ και Διδυμοτείχου Δαμασκηνός συλλειτουργήσαν την Κυριακή της Ορθοδοξίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου ιερούργησε ο [Μητροπολίτης Στρωμνίτσης κ. Ναούμ](#), Ιεράρχης της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος, συλλειτουργούντος του οικείου [Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού](#), την [Κυριακή της Ορθοδοξίας](#).

Το συλλείτουργο αυτό είναι καρπός της κατά μήνα Μάιο 2022 γενομένης υπό του **Οικουμενικού Πατριαρχείου** αποκαταστάσεως της Ευχαριστιακής Κοινωνίας με την Ιεραρχία της Αρχιεπισκοπής Αχρίδος (Βόρεια Μακεδονία) και διατρανώνει την δυνατότητα της Ορθοδοξίας να ξεπερνά τις διαιρέσεις και τα σχίσματα και κάτω

από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος να καλλιεργεί την ενότητα των κατά τόπους Εκκλησιών.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Δαμασκηνός σχολιάζοντας το περιεχόμενο και την σημασία της Κυριακής της Ορθοδοξίας τόνισε:

«Η ανθρωπότητα πάντοτε έψαχνε για τον λησμονημένο Θεό της. Αφού Τον πρόδωσε και Τον ξέχασε, στη συνέχεια Τον επιθύμησε και Τον αναζήτησε. Δυστυχώς Τον τοποθέτησε τόσο μακριά της, αποξενώθηκε τόσο πολύ απ' Εκείνον, ώστε πλέον η συνάντησή μαζί Του ήταν αδιανόητη. Έτσι στη δική Του θέση έβαλε άλλους θεούς. Έβαλε τον θεό της ηδονής, τον θεό της τύχης, τον θεό του χρήματος, τον θεό της δύναμης, τον θεό της επιστήμης, τον θεό της φύσης και του περιβάλλοντος, τον θεό της φαντασίας, της τέχνης, της πληροφορίας, της βόλεψης. Κανένας θεός, όμως, δεν την ικανοποίησε. Έτσι **η ανθρωπότητα πλανήθηκε** από θεό σε θεό, από ιδέα σε ιδέα, από παραμύθι σε παραμύθι, από θεωρία σε θεωρία. Χωρίς τον αληθινό Θεό γέμισε αγωνία, απανθρωπιά,

ανασφάλεια, αθυμία, νέκρωση και μοναξιά.

Στην έσχατη κατάσταση του πνευματικού θανάτου ο Λυτρωτής σπλαχνίσθηκε το πλάσμα Του και ενεδύθη την ανθρώπινη σάρκα, για να δείξει πόσο το αγαπά. Αυτόν τον Σαρκωμένο πλέον Θεό βρήκε η ανθρωπότητα και γέμισε από χαρά, διότι **χωρίς Θεό η ζωή είναι θάνατος**. Τον Σαρκωμένο Θεό δεν Τον βρήκε μόνον ο Φίλιππος. Τον βρίσκει κάθε ορθόδοξος πιστός και από τη χαρά του ακτινοβολεί, ψάλλει, ζωγραφίζει, χτίζει αριστουργήματα, χαίρεται στο πανηγύρι της εύρεσης του Θεού, στο δείπνο της συνάντησης με Εκείνον. **Η χαρά του πιστού είναι το πρόσωπο του Ιησού**. Η εύρεση του Ιησού είναι η υπέρτατη ευδαιμονία, που γεμίζει τον άνθρωπο σ' όλα τα κύτταρά του και του δίδει το έναυσμα για μία καινούργια ζωή.

»Η συνάντηση του ανθρώπου με τον Χριστό σηματοδοτεί την έναρξη μιάς ζωής με άλλο τρόπο σκέψης, είναι η ζωή της μετάνοιας. Όταν ο πιστός φωνάζει

«ευρήκαμεν, Ιησούν», δεν μπορεί να ζήσει όπως ζούσε πριν. Εγκαταλείπει τα πάθη, τα λάθη και τις πτώσεις. Αρχίζει έναν αγώνα, μία προσπάθεια να τα απαρνηθεί, να τα ξεχάσει, να τα θάψει στον βυθό των δακρύων, να τα καθαρίσει στο λουτρό της εξομολόγησης, να τα κάνει στάχτη στη φωτιά της προσευχής και της μελέτης, να τα θεραπεύσει στο ιατρείο της αγάπης και της φιλοτιμίας για τους άλλους...

»Το «ευρήκαμεν Ιησούν» είναι η αδιάψευστη εμπειρία της σωτηρίας. Ο άνθρωπος που βρίσκει τον Ιησού χαίρεται και μετανοεί. Ο ταλαιπωρημένος και εξευτελισμένος άνθρωπος από τα ψέματα, τις απογοητεύσεις και τις παγίδες αυτού του κόσμου δεν αρκείται σε μία μόνο επαφή ή συνάντηση με τον Κύριο. Όταν Τον γνωρίσει, θέλει να μείνει κοντά Του, θέλει να γίνει μαθητής Του, θέλει να βρεθή σε κοινωνία μαζί Του. Έτσι, από αδιάφορος και ξένος γίνεται πιστός και συνεπής. Το πρόσωπο του Χριστού γίνεται η λύτρωσή του, γίνεται η ελευθερία του, γίνεται η μοναδική και αναφαίρετη αλήθεια της ζωής του. **Ο πιστός που γνωρίζει τον αληθινό Χριστό γεύεται τη σωτηρία του.**

Βιώνει καθημερινά το μυστήριο της λύτρωσης ως χαρά, παρηγοριά και ελπίδα, ακόμη και αν τον κτυπούν τα πυρωμένα βέλη των πειρασμών και τα μανιασμένα κύματα των θλίψεων. Χωρίς το «ευρήκαμεν, Ιησούν» δεν υπάρχει σωτηρία. Μετά από την εύρεση αυτή η σωτηρία είναι πλέον πραγματικότητα».

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας ανεγνώσθη το **Συνοδικό της Κυριακής της Ορθοδοξίας και εψάλη Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των θυμάτων του προσφάτου σιδηροδρομικού ατυχήματος στα Τέμπη.**

Παρέστησαν ο Βουλευτής Έβρου Σταύρος Κελέτσης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Υποστράτηγος Θεόδωρος Χατζηγεωργίου, στον οποίο ο Σεβασμιώτατος, επί την αποχωρήσει του για να αναλάβει καθήκοντα Υποδιοικητού στην 1η Στρατιά στη Λάρισα, του προσέφερε μία λιθογραφία με την Παναγία την Ελευθερώτρια, ο Διοικητής της 30ής Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Ευστάθιος Κοκκινίδης, η Διοικητής της Σχολής Δοκιμών Αστυφυλάκων Διδυμοτείχου Αστυνόμος Α΄ Αναστασία Πουρνάρα, με αντιπροσωπεία σπουδαστών της Σχολής, και πλήθος πιστών.

Κατανυκτικός Εσπερινός

Το απόγευμα της αυτής ημέρας ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον **Κατανυκτικό Εσπερινό** που εψάλη στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Νέας Ορεστιάδος, με ομιλητή τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως Αρχιμ. Ειρηναίο Λαφτσή.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα

